

עמת (חיפה) 15394-10-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

עמ"ת (חיפה) 15394-10-24 - מדינת ישראל נ' פלוני מחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 15394-10-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[10.10.2024]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בקריות מיום 8.10.24 [מ"ת 73620-09-24], במסגרתה הורה בית המשפט קמא על שחרורו של המשיב ממעצר בתנאים מגבילים.
2. בקצרה ייאמר כי נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש. עם הבקשה הוגשה בקשת מעצר עד תום ההליכים. בדיון מיום 6.10.24 הסכים המשיב לקיומן של ריאות לכאורה ועילת מעצר. ב"כ המשיב ביקש כי תיבחן חלופת מעצר. בית המשפט התרשם מהפקחים המוצעים, קבע כי מעשיו של המשיב "מכוערים וחמורים", אך נוכח התרשמותו לחיוב ממערך הפיקוח, העובדה כי מדובר בנאשם יליד 1975 אשר לחובתו אין הרשעות קודמות - הורה על שחרורו לחלופת המעצר המוצעת (מעצר בית בבית אחותו, בפיקוח אנושי של שלושה מפקחים לסירוגין, איסור יצירת קשר עם המתלוננת, וערבויות כספיות). בית המשפט קמא ציין כי התלבט אם יש מקום להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מעצר טרם החלטה סופית, בייחוד בשים לב למשך ההמתנה עד לקבלת תסקיר. אולם לטעמו של בית המשפט קמא ניתן לתת אמון במשיב כי ישמור על התנאים המגבילים, וכן לתת אמון במערך הפיקוח, אשר יבטיחו את ביטחונה של המתלוננת ואת שמירת המשיב על התנאים המגבילים. מכאן הערר.
3. נטען, כי דרך המלך בתיקי אלימות במשפחה היא להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר בטרם החלטה סופית. המסוכנות הנשקפת מהמשיב "זועקת", ואף לא די בהרחקה גיאוגרפית כדי לאיינה. מעשיו של המשיב, התנהלותו האובססיבית, על רקע חשדו כי המתלוננת אינה נאמנה לו, הרקע הנפשי שלו - כולם מלמדים על קושי ליתן בו אמון.
4. ב"כ המשיב סומך את ידיו על החלטת בית המשפט קמא, מנימוקה.

5. בתום הדיון נטלתי לעיוני את תיק החקירה.

6. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ונתתי דעתי לטענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערר להידחות.

7. החלטת בית המשפט קמא מפורטת, מנומקת ויסודית. בית המשפט קמא לא התעלם מהמסוכנות הנשקפת

מהמשיב, מעוצמתן של עילות המעצר בענייניו, ומהצורך להבטיח את שלומה ובטחונה של המתלוננת, נפגעת העבירה.

8. ועדיין - כבכל החלטה שעניינה מעצר או שחרור בערובה - בית המשפט נדרש ל"ניהול סיכונים". ובמסגרת משוואת

האיזון מתחשב בית המשפט בחזקת החפות מזה, ובמסד הראייתי הלכאורה - מזה. בעוצמתן של עילות המעצר, מצד

אחד, ובחלופה המוצעת ומידת האמון שניתן לתת בנאשם - מצד שני.

9. כלל האצבע בדיני המעצרים הוא כי יש לבחור באפשרות הפוגענית פחות בחירותו של נאשם, ובלבד שיש באפשרות

זו כדי לתת מענה לעילות המעצר ולהפחית לכדי מידה 'סבירה ומתקבלת על הדעת'. כך עשה בית המשפט, לאחר

חקירה יסודית וממצה של מערך הפיקוח המוצע (אחת מהן - אחותו של המשיב - מתנדבת במשטרת ישראל),

והתרשמות מהם באופן בלתי אמצעי.

10. בית המשפט קמא ציין אף את התלבטותו אם יש מקום תחילה להפנות את המשיב לקבלת תסקיר שירות מבחן,

ובסופו של יום נימק את החלטתו שלא לעשות כן. החלטת בית המשפט קמא מקובלת עלי, מתחילתה ועד סופה.

משמצא בית המשפט קמא כי יש בפניו די נתונים לשם קבלת החלטה מושכלת - הרי שהחלטתו ראויה ואף מחויבת

המציאות.

11. כאמור, לא מצאתי כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, ומשכך אני דוחה את הערר.

12. בשולי הדברים אציין, כי ייתכן והיה מקום, על אף החלטת השחרור, להפנות את המשיב לקבלת תסקיר שירות

מבחן, אשר יעמיק את הבדיקה בענייניו של המשיב ושל המפקחים, יפרוש תמונה רחבה יותר ביחס למצבה של

המתלוננת, ואף יבדוק אפשרות להפנות את המשיב לאפיקי טיפול, תחת צו פיקוח מעצרים. הצדדים ישקלו אם יש

מקום לפנות במשותף לבית המשפט בעניין זה, שכן נראה כי יש בתסקיר כאמור כדי להועיל גם למשיב, בטווח הארוך.

בכפוף להערה הנ"ל, הערר נדחה.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ה, 10 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.